

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1953875_RegNr_e2S-1428-459/2020

<http://www.infolex.lt/tp/1953875>

Civilinė byla Nr. e2S-1428-459/2020

Teisminio proceso Nr. 2-24-3-01534-2020-8

Procesinio sprendimo kategorijos: 3.2.8.3;

3.3.2.3; 3.3.2.5

(S)

KLAIPĖDOS APYGARDOS TEISMAS

N U T A R T I S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. gruodžio 17 d.

Klaipėda

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja Raimonda Andrulienė

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo ieškovės akcinės bendrovės „Grigeo Klaipėda“ atskirąjį skundą dėl Klaipėdos apylinkės teismo 2020 m. spalio 22 d. nutarties, priimtos civilinėje byloje pagal ieškovės akcinės bendrovės „Grigeo Klaipėda“ ieškinį atsakovui J. G. dėl darbo sutarties pripažinimo negaliojančia.

Teismas

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. 2020 m. rugsėjo 15 d. ieškovė teismui pateikė ieškinį, kuriuo pareiškė reikalavimus: 1) 2011 m. vasario 10 d. Darbo sutartį Nr. 3787, ieškovės akcinės bendrovės (toliau – AB) „Grigeo Klaipėda“ sudarytą su atsakovu J. G., pripažinti negaliojančia dėl suklydimo ir (ar) apgaulės ab initio; 2) priteisti iš atsakovo J. G. ieškovei AB „Grigeo Klaipėda“ byloje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

2. 2020 m. spalio 13 d. atsakovas pateikė atsiliepimą į ieškinį, kuriuo kategoriškai nesutiko su ieškiniu ir prašė civilinę bylą nutraukti, mano, kad ieškovė akivaizdžiai piktnaudžiauja procesinėmis teisėmis, dėl to yra pagrindas skirti jai baudą.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

3. Klaipėdos apylinkės teismas 2020 m. spalio 22 d. nutartimi civilinę bylą nutraukė ir skyrė ieškovei 5 000 Eur baudą už piktnaudžiavimą procesu, jos pusę, t. y. 2 500,00 Eur, sumokant valstybei ir kitą pusę šios baudos sumokant atsakovui. Teismo motyvai:

3.1. Teismas nustatė, kad 2011 m. vasario 10 d. ieškovė ir atsakovas sudarė darbo sutartį, pagal kurią atsakovas įdarbintas vadybininku. Darbo sutartis buvo keista keletą kartų, keičiant atsakovo darbo užmokestį bei pareigybę. 2019 m. gegužės 17 d. ieškovė atsakovą atleido iš darbo pagal Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 58 straipsnio 3 dalies 5 punktą, t. y. kaip padariusį šurkštų darbo drausmės pažeidimą. 2019 m. liepos 30 d. Darbo ginčų komisija darbo byloje Nr. APS-115-11204/2019 pripažino atsakovo atleidimą neteisėtu ir priteisė su neteisėtu atleidimu susijusias išmokas. 2020 m. kovo 3 d. Klaipėdos apylinkės teismas sprendimu civilinėje byloje Nr. e2-366-1071/2020 atmetė ieškovės ieškinį ir pripažino atsakovo atleidimą iš darbo neteisėtu, priteisė su neteisėtu atleidimu susijusias išmokas. 2020 m. liepos 16 d. Klaipėdos apygardos teismas civilinėje byloje Nr. e2A-740-253/2020 atmetė ieškovės apeliacinį skundą ir paliko galioti 2020 m. kovo 3 d. Klaipėdos apylinkės teismo sprendimą. 2020 m. rugpjūčio 13 d. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas nutartimi atsisakė priimti ieškovės kasacinį skundą. 2020 m. kovo 3 d. Klaipėdos apylinkės teismo sprendimas civilinėje byloje Nr. e2-366-1071/2020 yra įvykdytas – antstolis A. S. išieškojo iš ieškovės priteistas kompensacijas už neteisėtą atleidimą, o atsakovas yra sumokėjęs mokesčius nuo išieškotos pinigų sumos Valstybinei mokesčių inspekcijai ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai.

3.2. Nurodė, kad nors ieškovė teismui pateiktu ieškiniu tiesiogiai ir neinicijuoja tapataus ginčo, tačiau, nepaisydama galiojančio teismo sprendimo ir esant nepasikeitusiai faktinei situacijai, pakartotinai iš esmės siekia jai nepalankaus teismo sprendimo peržiūrėjimo, sprendžiant tą patį ginčą kitame teismo procese, tikėdamasi kitokio rezultato. Toks sprendimo peržiūrėjimas iš principo negalimas, t. y. teismas sprendimu nepaneigs įsiteisėjusio Klaipėdos apylinkės teismo 2020 m. kovo 3 d. sprendimo ir juo nustatytų šalims faktų, teisių ir pareigų. Taigi ieškovės teismui pateiktu ieškiniu siekiami rezultatai nesukurs ir nepanaikins ieškovei ar atsakovui materialinių teisių ir (ar) pareigų. Priešingas teismų sprendimas reikštų ne tik teismo sprendimo privalomumo principo ignoravimą, galutinio teismo sprendimo kvestionavimą, bet ir teisinio apibrėžtumo (tikrumo) principo pažeidimą, teisinių santykių stabilumo ir asmens teisėtų lūkesčių neužtikrinimą. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovės pareikštas reikalavimas yra tapatus jau išnagrinėtam, pagal tapatų ieškinį iškeltą civilinę bylą teismas privalo nutraukti (LR CPK 293 straipsnio 3 punktas).

3.3. Nurodė, kad akivaizdu, jog ieškovė piktnaudžiauja procesinėmis teisėmis, pareikšdama nepagrįstą ieškinį esant įsiteisėjusiam teismo sprendimui, kuriuo nutraukta darbo sutartis, ir reikšdama tapatų ieškinį teismui, todėl ieškovei paskirta 5 000 Eur bauda, iš kurių 2 500 Eur suma skiriama atsakovui.

III. Atskirojo skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

4. Atskiruoju skundu ieškovė prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo nutartį. Atskirąjį skundą ieškovė grindžia tokiais motyvais:

4.1. Nurodo, kad pirmosios instancijos teismas skundžiamoje nutartyje net du kartus konstatavo, kad ieškovė teismui pateiktu ieškiniu neinicijuoja tapataus ginčo, vis dėlto nutraukė civilinę bylą būtent LR CPK 293 straipsnio 3 punkto pagrindu.

4.2. Nurodo, kad teismui aplinkybė dėl darbo sutarties su atsakovu nutraukimo teisėtumo išsprendimo Klaipėdos apygardos teismo 2020 m. liepos 16 d. nutartimi buvo atskleista ieškinyje, todėl teismas turėjo ir galėjo atsisakyti priimti ieškinį, vadovaudamasis LR CPK 137 straipsnio 2 dalies 4 punktu, numatančiu analogišką pagrindą, kaip ir LR CPK 293 straipsnio 3 punkte įtvirtintas bylos nutraukimo pagrindas, tačiau tokio pagrindo pagrįstai neįžvelgė ir civilinę bylą iškėlė.

4.3. Nurodo, kad išnagrinėta darbo byla ir byla, inicijuojama reiškiamu ieškiniu, nėra tapačios, nes skiriasi ginčo dalykas ir teisinis bei faktinis ginčo pagrindas, skiriasi darbo sutarties nutraukimo ir pripažinimo negaliojančia teisinės pasekmės.

4.4. Nurodo, kad teisė į teisminę gynybą yra viena iš konstitucinių asmens teisių, kurios ne tik asmeniui niekas negali atimti ar apriboti, bet įstatymas netgi draudžia pačiam asmeniui jos atsisakyti, todėl su šios teisės ribojimu ir kelio užkirtimu tolesnei bylos eigai, ką lemia skundžiama nutartis, teismai turi elgtis ypač atsakingai ir apdairiai, o ne „žongliruoti“ šia teise vieną dieną priimdami ieškinį ir iškeldami bylą, o kitą dieną, nepasikeitus jokioms faktinėms ir (ar) teisinėms aplinkybėms, bylą nutraukti.

4.5. Nesutinka su teismo paskirta bauda, nes, apeliančės manymu, ieškinio pagrįstumą teismas gali įvertinti tik išnagrinėjęs civilinę bylą bendrame bylos aplinkybių kontekste ir ištyręs visus byloje esančius įrodymus, o ne ieškinio priėmimo ar pasirengimo civilinės bylos nagrinėjimui stadijoje rašytinio proceso tvarka, o paskirtos baudos dydis neproporcingas tariamam piktnaudžiavimui konstitucine teise kreiptis į teismą.

5. Atsiliepimo į atskirąjį skundą nepateikta.

Teismas

k o s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Atskirasis skundas netenkintinas.

Dėl atskirojo skundo nagrinėjimo ribų ir ginčo esmės

6. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei patikrinimas, ar nėra absoliučių sprendimo (nutarties) negaliojimo pagrindų (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 320 straipsnio 1 dalis). Apeliacinės instancijos teismas tikrina teismo nutarties teisėtumą ir pagrįstumą dėl apskųstos dalies ir analizuoja atskirajame skunde nurodytus argumentus, išskyrus įstatyme numatytas išimtis. Absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų apeliacinės instancijos teismas nenustatė (CPK 329, 338 straipsniai).

7. CPK 336 straipsnio nuostatos nustato, jog apeliacinės instancijos teismas atskirąjį skundą nagrinėja rašytinio proceso tvarka, išskyrus atvejus, kai šį skundą nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad būtinas žodinis nagrinėjimas. Apeliacinės instancijos teismas konstatuoja, kad šiuo atveju skundui išnagrinėti pakanka byloje esančios rašytinės medžiagos.

8. Nagrinėjamoje byloje kilo ginčas dėl pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria buvo nutraukta civilinė byla ir paskirta bauda ieškovei už piktnaudžiavimą procesu, teisėtumo ir pagrįstumo.

Dėl atskirojo skundo dalyko

9. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad 2020 m. rugsėjo 15 d. ieškovė teismui pateikė ieškinį, kuriuo pareiškė reikalavimus: 1) 2011 m. vasario 10 d. darbo sutartį Nr. 3787, ieškovės AB „Grigeo Klaipėda“ sudarytą su atsakovu J. G., pripažinti negaliojančia dėl suklydimo ir (ar) apgaulės ab initio; 2) priteisti iš atsakovo J. G. ieškovei AB „Grigeo Klaipėda“ byloje patirtas bylinėjimosi išlaidas. Ieškovė nurodė, kad bendrovė iš esmės suklydo, sudariusi darbo sutartį su atsakovu, dėl atsakovo panaudotos apgaulės, nutylint aplinkybę, kuri bendrovei, jei ji būtų buvusi atskleista, būtų buvusi esminė, apsisprendžiant, ar (ne)sudaryti sutartį, t. y. atsakovui nutylint aplinkybę (faktą) apie jo teistumą už tyčinius nusikaltimus. Ieškovė paaiškino (ieškinio tikslas), kad

pripažinus darbo sutartį negaliojančia LR CK nustatytais pagrindais, į kuriuos nukreipia LR DK 53 straipsnio 7 dalis, nebeliktų teisinio pagrindo darbo byloje spręsti, ar darbo sutarties nutraukimas kitais pagrindais buvo teisėtas arba neteisėtas, kadangi darbo sutarties negaliojimas savaime reiškia pačią darbo sutartį esant neteisėtą.

10. Remiantis byloje esančiais duomenimis nustatyta, kad tarp šalių darbo ginčas galutinai buvo išspręstas Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. liepos 16 d. nutartimi, kuria Klaipėdos apylinkės teismo 2020 m. kovo 3 d. sprendimas paliktas nepakeistas. Pastarasis teismas pripažino, kad atsakovas J. G. ieškovės AB „Grigeo Klaipėda“ 2019 m. gegužės 17 d. iš darbo DK 58 straipsnio 2 dalies 1 punkto, 3 dalies 5 punkto pagrindu buvo atleistas neteisėtai. Teismas nustatė, kad darbo sutartis tarp atsakovo ir ieškovės nutraukta teismo sprendimu pagal DK 218 straipsnio 4 ir 6 dalis, atleidimo data laikant teismo sprendimo įsiteisėjimo dieną; nusprendė priteisti iš ieškovės atsakovui 53 284,00 Eur (neatskaičius mokesčių) kompensaciją už priverstinės pravaikštos laikotarpį nuo atleidimo iš darbo dienos (2019 m. gegužės 17 d.) iki teismo sprendimo priėmimo dienos (2020 m. kovo 3 d.), o nuo 2020 m. kovo 4 d. išieškoti iš ieškovės atsakovui J. G. po 266,42 Eur (neatskaičius mokesčių) vidutinio darbo užmokesčio už priverstinės pravaikštos laiką už kiekvieną darbo dieną iki teismo sprendimo įvykdymo dienos, bet ne ilgiau kaip už vienus metus; priteisti iš ieškovės atsakovui keturių atsakovo vidutinių darbo užmokesčių dydžio kompensaciją – 22 272,72 Eur (neatskaičius mokesčių). 2020 m. rugpjūčio 13 d. ir 2020 m. spalio 22 d. nutartimis Lietuvos Aukščiausiasis Teismas atsisakė priimti ieškovės kasacinius skundus. 2020 m. kovo 3 d. Klaipėdos apylinkės teismo sprendimas civilinėje byloje Nr. e2-366-1071/2020 yra įvykdytas – antstolis A. S. išieškojo iš ieškovės priteistas kompensacijas už neteisėtą atleidimą, o atsakovas yra sumokėjęs mokesčius nuo išieškotos pinigų sumos Valstybinei mokesčių inspekcijai ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai.

11. Pirmosios instancijos teismas ginčijama nutartimi nustatęs, kad ieškovė, nepaisydama galiojančio teismo sprendimo ir esant nepasikeitusiai faktinei situacijai, pakartotinai iš esmės siekia jai nepalankaus teismo sprendimo peržiūrėjimo, sprendžiant tą patį ginčą kitame teismo procese, civilinę bylą nutraukė CPK 293 straipsnio 3 punkto pagrindu. Apeliantė nesutikdama su ginčijama nutartimi nurodo, kad išnagrinėta darbo byla ir byla, inicijuojama reiškiamu ieškiniu, nėra tapačios, nes skiriasi ginčo dalykas ir teisinis bei faktinis ginčo pagrindas, skiriasi darbo sutarties nutraukimo ir pripažinimo negaliojančia teisinės pasekmės. Apeliacinės instancijos teismas, susipažinęs ir įvertinęs jau išnagrinėtą darbo bylą ir apeliantės reiškiamo ieškinio turinį ir esmę, neturi pagrindo sutikti su jos argumentais.

12. Esminė teisingumo vykdymo prielaida yra teismo sprendimo privalomumas. Teismo sprendimo visuotinio privalomumo principas įtvirtintas CPK 18 straipsnyje: įsiteisėję teismo sprendimas, nutartis, įsakymas ar nutarimas yra privalomi valstybės ar savivaldybių institucijoms, tarnautojams ar pareigūnams, fiziniams bei juridiniams asmenims ir turi būti vykdomi visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje. Priėmus teismo sprendimą šalių ginčas laikomas išspręstu galutinai ir neginčijamai ir konstatuojamas teisinės taikos atkūrimas tarp šalių (CPK 2 straipsnis). Tai reiškia, kad tai, kas nuspręsta teismo, yra privaloma visiems teisės subjektams ir turi būti vykdoma, įsiteisėjusio teismo sprendimo teisingumas negali būti kvestionuojamas kitaip negu instancine tvarka (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1997 m. spalio 1 d. nutarimas). Taigi teismo procesinio sprendimo privalomumas reiškia, kad jame esančių nurodymų turi paisyti

visi asmenys, net ir nedalyvavę nagrinėjant bylą, tuo labiau jis privalomas dalyvaujantiems byloje asmenims (CPK 37 straipsnis).

13. Apeliantė savo ieškinio 62 punkte nurodė, kad pripažinus darbo sutartį negaliojančia LR CK nustatytais pagrindais, į kuriuos nukreipia LR DK 53 straipsnio 7 dalis, nebeliktų teisinio pagrindo darbo byloje spręsti, ar darbo sutarties nutraukimas kitais pagrindais buvo teisėtas arba neteisėtas, kadangi darbo sutarties negaliojimas savaime reiškia pačią darbo sutartį esant neteisėtą. Taigi apeliantė šiuo ieškiniu pati pripažįsta, kad, nepaisydama galiojančio teismo sprendimo ir esant nepasikeitusiai faktinei situacijai, pakartotinai iš esmės siekia jai nepalankaus teismo sprendimo peržiūrėjimo, sprendžiant tą patį ginčą kitame teismo procese, tikėdamasi kitokio rezultato. Toks ieškovės nurodytas ieškinio tikslas, nepaisant to, kad yra grindžiamas DK, o ne CK teisės normomis (net ir ieškinio patenkinimo atveju), nebūtų pasiektas, t. y. nereikėtų spręsti klausimo, ar darbo sutarties nutraukimas buvo teisėtas arba neteisėtas, kadangi šalių darbo ginčas (byla) yra baigtas įsiteisėjusiu teismo sprendimu. Apeliacinės instancijos teismas negali pritarti apeliantės teiginiams, kad ginčas tarp šalių nėra užbaigtas, kadangi sprendimas ne tik yra priimtas, įsiteisėjęs, bet ir įvykdytas. Be to, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas jau du kartus 2020 m. rugpjūčio 13 d. ir spalio 22 d. nutartimis atsisakė priimti apeliantės kasacinius skundus, pažymėdamas, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų, t. y. nepagrindžia, jog teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, kad kasaciniame skunde keliamą teisės problemą turi esminę reikšmę teisės taikymo ir aiškinimo vienodinimui, teismo precedento suformavimui. Atsižvelgiant į CPK 345 straipsnio 1 dalyje numatytą 3 mėnesių terminą kasaciniam skundui paduoti nuo skundžiamos nutarties įsiteisėjimo dienos, akivaizdu, kad terminas yra suėjęs (Klaipėdos apygardos teismo nutartis priimta ir įsiteisėjo 2020 m. liepos 16 d.), todėl kasacija nebegalima.

14. Taigi darytina išvada, kad ieškovė, inicijuodama naują teisminį procesą tarp tų pačių šalių dėl tos pačios jau įsiteisėjusiu teismo sprendimu nutrauktos darbo sutarties pripažinimo negaliojančia, tačiau stengdamasi modifikuoti ieškinio pagrindą taip, kad išvengtų jo prilyginimo tapačiam jau išnagrinėtam ginčui, iš tiesų siekia jau išspręsto ginčo pakartotinio nagrinėjimo, t. y. jai nepalankaus teismo sprendimo peržiūrėjimo, sprendžiant tą patį ginčą kitame teismo procese, tikėdamasi kitokio rezultato. Tačiau toks peržiūrėjimas iš principo negalimas, t. y. teismas šiuo sprendimu (net ir ieškinio patenkinimo atveju) nepaneigs įsiteisėjusio Klaipėdos apylinkės teismo 2020 m. kovo 3 d. sprendimo ir juo nustatytų šalims faktų, teisių ir pareigų, todėl pirmosios instancijos teismas ginčijama nutartimi pagrįstai civilinę bylą nutraukė CPK 293 straipsnio 3 punkto pagrindu.

15. Apeliantės argumentai, kad pirmosios instancijos teismas elgėsi nenuosekliai iš pradžių ieškinį priimdamas, o vėliau bylą nutraukdamas, atmetini kaip nepagrįsti, kadangi tam Civilinio proceso kodekse ir yra numatyta galimybė civilinę bylą nutraukti, kai ieškinio priėmimo stadijoje nėra tinkamai įvertintos arba teismui dar nėra žinomos visos bylai reikšmingos aplinkybės.

16. Apeliantė nesutinka ir su ginčijama nutartimi paskirta bauda, nes, jos manymu, ieškinio pagrįstumą teismas gali įvertinti tik išnagrinėjęs civilinę bylą bendrame bylos aplinkybių kontekste ir ištyręs visus byloje esančius įrodymus, o ne ieškinio priėmimo ar pasirengimo civilinės bylos nagrinėjimui stadijoje rašytinio proceso tvarka, o paskirtos baudos dydis neproporcingas tariamam piktnaudžiavimui konstitucine teise kreiptis į teismą.

17. CPK 95 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šalis, kuri nesąžiningai pareiškė nepagrįstą ieškinį (apeliacinį, kasacinį skundą, prašymą atnaujinti procesą, pateikė kitą procesinį dokumentą) arba sąmoningai veikė prieš teisingą ir greitą bylos išnagrinėjimą ir išsprendimą, gali būti teismo įpareigota atlyginti kitai šaliai jos patirtus nuostolius. To paties straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė už piktnaudžiavimą procesu paskirti baudą. Pagal formuojamą kasacinio teismo CPK 95 straipsnio normų teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, baudai dėl piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis paskirti būtinos šios sąlygos: šalies nesąžiningumas ir ieškinio, skundo ar kito procesinio dokumento, kuriame suformuluotas prašymas, nepagrįstumas, jį pateikiant teismui, arba sąmoningas veikimas prieš teisingą ir greitą bylos išnagrinėjimą ir išsprendimą. Įstatyme nustatytos teisės pareikšti ieškinį ar paduoti apeliacinį skundą, remiantis kasacinio teismo pozicija, įgyvendinimas gali būti laikomas piktnaudžiavimu tik išimtiniais atvejais, kai tokia teise akivaizdžiai naudojamosi ne pagal jos paskirtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. vasario 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-145/2014). Piktnaudžiavimas procesinėmis teisėmis yra elgesys, kuris nustatomas remiantis objektyviais (išoriniais) jo pasireiškimo požymiais (pvz., ieškinio ar kito procesinio dokumento pateikimo aplinkybėmis, jų turiniu, tarp bylos šalių kilusio ginčo pobūdžiu ir jo teismo nagrinėjimo eiga). Jeigu visuma aplinkybių suponuoja, kad dalyvaujantis byloje asmuo jam įstatymo suteikta procesine teise akivaizdžiai naudojasi ne pagal paskirtį, bet siekdamas kitų tikslų (pvz., sąmoningai sukelti nepatogumų kitai šaliai, užvilkti įsiteisėjusio teismo sprendimo vykdymą), toks elgesys negali būti toleruojamas ir turi būti pripažįstamas piktnaudžiavimu, kaip tai apibrėžta CPK 95 straipsnyje, kartu taikant tokio veikimo teisinės pasekmes.

18. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, apeliantė puikiai suvokdama, kad tarp šalių kilęs ginčas yra užbaigtas, o sprendimas ne tik įsiteisėjęs, bet ir įvykdytas, siekdama darbo sutarties pripažinimo negaliojančia, kai darbo sutartis teismo sprendimu jau yra nutraukta, ir žinodama, kad tai niekaip nebepakeis materialųjų šalių teisių ir pareigų, vis tiek sistemingai inicijuodama teismo procesus (Klaipėdos apylinkės teismo 2020 m. rugsėjo 21 d. nutartimi ieškinį jau buvo atsisakyta priimti) siekdama kitokio ginčo išsprendimo rezultato, akivaizdžiai piktnaudžiauja jai suteiktomis procesinėmis teisėmis ir toks apeliantės elgesys negali būti toleruojamas ir vertinamas kaip sąžiningas, kadangi apeliantė ignoruoja teismo sprendimo privalomumo principą, kvestionuoja galutinį teismo sprendimą, be to, pažeidžia teisinio apibrėžtumo (tikrumo), teisinių santykių stabilumo ir asmens teisėtų lūkesčių principus. Todėl apeliacinės instancijos teismas sutinka su pirmosios instancijos teismo apeliantei pagrįstai paskirta bauda už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis.

Dėl kitų atskirojo skundo argumentų

19. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2012 m. birželio 22 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-307/2012 apeliacinės instancijos teismo sprendimo motyvavimo klausimu pažymėjo, kad teismo pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą; atskirais atvejais apeliacinės instancijos teismas, atmesdamas apeliacinį / atskirąjį skundą, gali tiesiog pritarti žemesnės instancijos teismų priimtiems sprendimams. Kiti atskirojo skundo argumentai neturi esminės reikšmės teisiniui rezultatui byloje, todėl teismas dėl jų atskirai nepasisako.

Dėl procesinės bylos baigties

20. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, apeliacinės instancijos teismas konstatuoja, jog pirmosios instancijos teismas tinkamai įvertino bylos aplinkybes, padarė pagrįstas ir motyvuotas išvadas, tinkamai taikė proceso teisės normas, reglamentuojančias civilinės bylos nutraukimą ir baudos skyrimą už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis, todėl priėmė teisėtą ir pagrįstą nutartį. Atskirojo skundo argumentai nesudaro pagrindo naikinti skundžiamą teismo nutartį, dėl to skundžiama teismo nutartis paliktina nepakeista (CPK 337 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 336–339 straipsniais, apeliacinės instancijos teismas

n u t a r i a :

Klaipėdos apylinkės teismo 2020 m. spalio 22 d. nutartį palikti nepakeistą.

Nutartis įsiteisėja nuo jos priėmimo dienos.

Teisėja Raimonda Andrulienė

</div